

Divadlo Debut má za sebou první sezonu.

Kulturní scénu Prahy 4 před více než rokem obohatilo divadlo Debut. Jak už jeho název vypovídá, herecké obsazení souboru obstarávají především mladí lidé, studenti a studentky Vyšší odborné školy herecké. Co si divadlo Debut připravilo pro letošní sezonu a proč někdy diváci sedí na jevišti? O tom hovořila vedoucí divadelního provozu Lucie Helena Botlíková.

V Praze 4 je Debut nováčkem, ale jeho historie je určitě delší...

Za třicet let svého fungování VOŠH ke své praxi vždy potřebovala divadlo. Dlouho jsme fungovali v letenském Pidivadle, v současném Klubu Letka. O scénu jsme však před pár lety přišli a škola pak dlouhou dobu hledala své stálé místo, pokud možno blízko ulice Hadovité, kde sídlí. Nakonec se povedlo získat prostory bývalé Komorní Fidlovačky v Boleslavově ulici, kde jsme úspěšně dokončili první a lze říci zkušební sezonu.

Jaká tedy byla premiérová sezona?

Byla velice náročná, ale to je tak vždycky u jakéhokoli divadla, které se nově rozjíždí. Testuje se, jakým způsobem bude fungovat s diváky, s okolím, se sousedy nebo s pronajímatelem Prahou 4. Z vlastních zkušeností vím, že to většinou trvá tak čtyři roky, než se divadlo zajede a diváci si na něj zvyknou. Máme proto před sebou ještě tři roky tvrdé práce. Zároveň to byla sezona hezká, protože jsme začali fungovat ve vlastních prostorech a mohli jsme si je přizpůsobovat svým potřebám. Přesunulo se sem hodně výuky, což je obrovské plus pro naše studenty. Nyní mají k dispozici velký sál a mohou si vyzkoušet, jaké to je, mluvit na jevišti a umluvit větší délku, než je školní učebna.

Která hra byla z vašeho pohledu nejúspěšnější?

Loutková pohádka Pták Ohnivák a liška Ryška. VOŠH má kromě činoherního herectví i loutkové, a ve druháku máme loutkáře, kteří přešli do divadla a začali zaplňovat složku pro dětského a dospívajícího diváka. Byla to velice úspěšná inscenace, druhou v pořadí byla výpravná Kytice.

Jakou má divadelní sál kapacitu?

Devadesát míst.

Je z poslední řady dobře vidět na loutky?

Není. (*úsměv*) Loutky mají na výšku kolem dvaceti centimetrů, a proto jsou diváci a herci společně na jevišti. Diváci, kterých může být z kapacitních důvodů maximálně kolem padesáti, sedí na vyvýšenině. Je to trend, protože hodně divadel bylo dříve postaveno jako hala a nejsou přizpůsobena pro komorní hry. Proto si loutkové scény vytvářejí malé komorní scéničky přímo na jevištích. Divák pak z představení získá i jiný dojem.

Co si Debut připravil na právě zahájenou novou sezonu?

Diváci se mohou těšit na loutkového Drákulu, ten je vhodný od patnácti let. Dále pak na Tři sestry, Pokoj v modrém a Miluj mrtvého svého, což je hra na motivy antického dramatu s použitím velkých masek. Zajímavostí tohoto představení je, že se herci pohybují v hledišti a diváci sedí na jevišti. Chceme tím ukázat, že s divadelním prostorem lze pracovat i jinak, než jak jsou lidé zvyklí. Na konci roku zřejmě zopakujeme Mikulášskou, která se nám povedla už loni, a zapojíme se také do Noci divadel. A samozřejmě oslavíme naše letošní kulaté výročí.

Odhadem na necelém kilometru čtverečním jsou nyní tři divadla – Fidlovačka, Bez Hranic a vy. Není to až moc silná konkurence?

My to tak nepocítujeme, protože máme specifické publikum. Velkou výhodou spatřuji v tom, že se nám daří rozjíždět představení pro děti a dospívající. Spolupracujeme s Klubem mladého diváka a jsme tu jediní, kteří nabízejí pohádky. Není neobvyklé, že k nám přijdou rodiče s dětmi, vezmou si program a večer zavítají na klasické představení.

Rozhovor vznikl pro časopis Tučňák, měsíčník MČ Praha 4